

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 571/2022
01.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и др., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Уроша Андрејића, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Младеновцу КТ 1/21 од 14.02.2022. године и Основног суда у Младеновцу Кв 114/22 од 15.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Уроша Андрејића, поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Младеновцу КТ 1/21 од 14.02.2022. године и Основног суда у Младеновцу Кв 114/22 од 15.03.2022. године.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Младеновцу КТ 1/21 од 14.02.2022. године изабраном браниоцу окривљених АА и ББ, адвокату Урошу Андрејићу досуђен је на име накнаде трошкова насталих у фази спровођења доказних радњи пред ОЈТ у Младеновцу износ од 661.412,00 динара на терет буџетских средстава тужилаштва и наложено је рачуноводству ОЈТ у Младеновцу да изврши означену исплату, док је истакнути захтев за исплату накнаде и награде браниоца по службеној дужности, у износу већем од признатог наведеним решењем, одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Младеновцу Кв 114/22 од 15.03.2022. године преиначено је првостепено решење па је адвокату Урошу Андрејићу на име накнаде трошкова насталих у фази спровођења доказних радњи пред ОЈТ у Младеновцу, поред већ досуђеног износа од 661.412,00 динара, досуђен износ од 16.850,00 динара, на терет буџетских средстава тужилаштва и наложено је рачуноводству ОЈТ у Младеновцу да у законском року наведени износ уплати адвокату Урошу Андрејићу на означени број текућег рачуна.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Урош Андрејић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијана решења, тако што ће окривљенима, поред већ досуђеног, досудити и додатни износ од 19.125,00 динара за приступ у ПС Младеновац ради пријема решења о задржавању окривљеног АА од дана 01.01.2021. године, износ од 19.125,00 динара за приступ у ПС Младеновац ради пријема решења о задржавању окривљеног ББ од дана 01.01.2021. године, износ од 19.125,00 динара на име поверљивог разговора браниоца са окривљеним АА и износ од 19.125,00 динара на име поверљивог разговора браниоца са окривљеним ББ, затим износ од 5.406,00 динара на име трошкова превоза сопственим возилом за долазак из Београда у Младеновац дана 01.01.2021. године, износ од 3.000,00 динара на име накнаде за одсуствовање из канцеларије у износу од 50 поена и то два започета сата дана 01.01.2021. године, износ од 16.875,00 динара на име састава жалбе против првостепеног решења и износ од 67.500,00 динара на име састава захтева за заштиту законитости. Предложио је да буде обавештен о седници већа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер орган поступка, као ни суд, окривљенима нису досудили накнаду трошкова на име награде браниоца за поверљив разговор који је са окривљенима обављен 03.01.2021. године, што је у супротности са Тарифним бројем 6. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, као и накнаду на име пријема решења о задржавању за оба окривљена од 01.01.2021. године, што је у супротности са аутентичним тумачењем Тарифног броја 79. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката издатим од стране Управног одбора Адвокатске коморе Србије број 158-4/09 од 15.09.2009. године, којим је у члану 8. наведено да се под појмом „разматрање списа“ има сматрати пријем решења о задржавању. При томе, накнаду за пријем решења о задржавању бранилац везује за одредбе чланова 74. и 294. ЗКП према којима окривљени мора имати браниоца од тренутка када је задржан односно од доношења решења органа поступка о задржавању.

Изнети наводи захтева за заштиту браниоца окривљених се, по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је, поред осталог, да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог

завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Тарифним бројем 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да се под процесном радњом у смислу одредби Тарифног броја 2, 7. и 8. Тарифе подразумева свака радња полиције, тужиоца или суда о чијем предузимању се сачињава посебан записник.

Из списка предмета утврђено је да су окривљени АА и ББ саслушани у својству осумњичених пред Основним јавним тужиоцем у Младеновцу дана 03.01.2021. године у присуству изабраних бранилаца, адвоката Уроша Андрејића и Бојане Блажић, са којима су непосредно пре саслушања, обавили поверљив разговор, што је констатовано на записницима о саслушању осумњичених пред Основним јавним тужиоцем у Младеновцу Кт 1/21 од 03.01.2021. године.

Према стању у списима, према окривљенима АА и ББ од стране МУП РС, ПС Младеновац донета су решења о задржавању Ку 112/21, Ке 1/21, Кт 1/21 од 01.01.2021. године, којом приликом окривљени нису саслушавани пред тим органом поступка.

Полазећи од цитираних одредби и чињенице да су окривљенима досуђени трошкови кривичног поступка на име награде за приступ ангажованог браниоца доказној радњи саслушања осумњичених АА и ББ пред Основним јавним тужиоцем у Младеновцу дана 03.01.2021. године, о чему су сачињени записници Кт 1/21 од 03.01.2021. године, да је непосредно пре саслушања бранилац обавио поверљив разговор са осумњиченима, а што је на наведеним записницима констатовано, то је по налажењу Врховног касационог суда правилна одлука органа поступка и Основног суда у Младеновцу да обављени поверљиви разговори са тада осумњиченима АА и ББ, непосредно пре њиховог саслушања представљају саставни део одбране, пружене од стране браниоца приликом саслушања осумњичених пред Основним јавним тужиоцем у Младеновцу и да се стога не могу тарифирати као посебна процесна радња. Такође, по оцени Врховног касационог суда, не може се у конкретном случају тарифирати као посебна радња ни пријем решења о задржавању, с обзиром да тада осумњичени АА и ББ, нису саслушани у предистражном поступку, пред органом полиције, нити је о тој радњи, која је обављена непосредно пред саслушање истих пред јавним тужиоцем, сачињен посебан записник, због чега представља јединствену радњу са њиховим саслушањем, за коју им је исплаћена накнада за рад адвоката.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд оцењује да не стоје наводи захтева за заштиту законитости у којима се указује да је у конкретном случају повређена одредба Тарифног броја 6. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и одредба Тарифног броја 79. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, посебно имајући у виду да Аутентично тумачење ове одредбе које је дао Управни одбор Адвокатске коморе Србије у члану 8. тумачења број 158-4/09 од 15.09.2009. године, за суд није обавезујуће.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законности бранилац наводи да је повреда кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП учињена и на тај начин што је окривљенима неоправдано одбијено да им се као трошак кривичног поступка обрачунају трошкови превоза браниоца сопственим возилом за долазак из Београда у Младеновац дана 01.01.2021. године, као и трошкови на име накнаде за његово одсуствовање из канцеларије.

Међутим, овим наводима захтева бранилац окривљеног указује на чињеничне недостатке по питању нужности ових трошкова, што представља предмет утврђивања нижестепених судова, те суштински указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Поред тога, поднетим захтевом бранилац указује да побијаним решењима није одређен рок до када ће се исплата трошкова поступка извршити.

Међутим, како према одредби члана 485. став 4. ЗКП, повреда члана 440. ЗКП и пропуст суда да одреди рок доспелости досуђеног износа трошкова кривичног поступка, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законности окривљеном преко браниоца, то се Врховни касациони суд у разматрање и оцену изнетих навода захтева, није упуштао.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**